

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Schima και D. Nardi)

### Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της επιστολής της Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 2015 [με στοιχεία Ares (2015) 528512], η οποία απεστάλη σε απάντηση της αιτήσεως της προσφεύγουσας για τη λήψη έκτακτων μέτρων στηρίξεως της αγοράς κρέατος πουλερικών, βάσει του άρθρου 219, παράγραφος 1, ή του άρθρου 221 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 922/72, (ΕΟΚ) 234/79, (ΕΚ) 1037/2001 και (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347, σ. 671).

### Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως αβάσιμη.
- 2) Η Delta Group agroalimentare Srl φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

## Αγωγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2015 — Iran Insurance κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-558/15)

(2016/C 027/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

### Διάδικοι

Ενάγουσα: Iran Insurance Company (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

### Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση όσον αφορά την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που η ενάγουσα υπέστη λόγω του ότι το Συμβούλιο παρανόμως επέβαλε περιοριστικά μέτρα στην ενάγουσα σύμφωνα με τις εξής παράνομες πράξεις του Συμβουλίου: i) την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (<sup>1</sup>· ii) τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010 (<sup>2</sup>· iii) την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (<sup>3</sup>· iv) τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (<sup>4</sup>· v) τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (<sup>5</sup>·
- να επιδικάσει αποζημίωση συνολικού ποσού: i) 84 767,66 λιρών στερλινών, πλέον ii) 4 774 187,07 ευρώ, πλέον iii) 1 532 688 δολαρίων ΗΠΑ, και πλέον iv) οποιουδήποτε άλλου ποσού ενδέχεται να αποδειχθεί κατά τη δίκη, όσον αφορά τόσο την ηθική βλάβη όσο και την υλική ζημία που η ενάγουσα υπέστη λόγω των παρανόμων πράξεων του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας.

**Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα**

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τα ακόλουθα.

1. Η ενάγουσα διατείνεται ότι, κατά το άρθρο 340 ΣΛΕΕ, όποιος υφίσταται ζημία προκληθείσα από θεσμικό όργανο της Ένωσης δύναται να ζητήσει αποζημίωση από το εν λόγω θεσμικό όργανο. Στη νομολογία του Δικαστηρίου έχουν εξειδικευτεί οι προϋποθέσεις της αποζημίωσης αυτής, τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο συνόψισε στην απόφασή του της 25ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση *Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου* (T-384/11, Συλλογή, EU:T:2014:986) ως εξής: α) παράνομος χαρακτήρας της συμπεριφοράς του θεσμικού οργάνου· β) υποστατό της ζημίας· και γ) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας.
2. Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι τρεις προαναφερθείσες προϋποθέσεις πληρούνται όσον αφορά την κατάσταση της: το Συμβούλιο ενήργησε κατά «κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος έχει σκοπό να παράσχει δικαιώματα σε ιδιώτες κατά την έννοια της νομολογίας», όπως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στην απόφασή του της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση *Iran Insurance κατά Συμβουλίου* (T-12/11, Συλλογή EU:T:2013:401)· η ενάγουσα υπέστη σημαντική ηθική βλάβη και υλική ζημία· και όλη η ζημία αυτή είναι η άμεση συνέπεια των παρανόμων κυρώσεων.
3. Επίσης, η ενάγουσα διατείνεται ότι, όπως εκτίθεται λεπτομερώς στο δικόγραφο της αγωγής της, η ηθική βλάβη που υπέστη η ενάγουσα ανέρχεται στο ποσό του 1 000 000 ευρώ· η δε υλική ζημία, η οποία αποτιμήθηκε από ανεξάρτητους ελεγκτές, ανέρχεται σε 84 767,66 λίρες στερλίνες, πλέον 3 774 187,07 ευρώ, και πλέον 1 532 688 δολαρίων ΗΠΑ, με την επιφύλαξη οποιουδήποτε πρόσθετου ποσού τυχόν αποδειχθεί κατά τη δίκη. Επομένως, το συνολικό ποσό που η ενάγουσα ζητεί ως αποζημίωση ανέρχεται σε 84 767,66 λίρες στερλίνες, πλέον 4 774 187,07 ευρώ, και πλέον 1 532 697,01 δολαρίων ΗΠΑ, με την προσθήκη οποιουδήποτε άλλου ποσού ενδέχεται να αποδειχθεί κατά τη δίκη.

<sup>(1)</sup> EE L 281, σ. 81.

<sup>(2)</sup> Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (EE L 281, σ. 1).

<sup>(3)</sup> EE L 319, σ. 71.

<sup>(4)</sup> EE L 319, σ. 11.

<sup>(5)</sup> EE L 88, σ. 1.

**Αγωγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2015 — Post Bank Iran κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-559/15)

(2016/C 027/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

**Διάδικοι**

Ενάγουσα: Post Bank Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

**Αιτήματα**

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση όσον αφορά την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που η ενάγουσα υπέστη λόγω του ότι το Συμβούλιο παρανόμως επέβαλε περιοριστικά μέτρα στην ενάγουσα σύμφωνα με τις εξής παράνομες πράξεις του Συμβουλίου: i) την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ <sup>(1)</sup>· ii) τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010 <sup>(2)</sup>· iii) την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν <sup>(3)</sup>· iv) τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν <sup>(4)</sup>· v) τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 <sup>(5)</sup>.